

La nova ERC que ha agafat el relleu de Junqueras després del salt al Govern

Marta Rovira ha assumit el comandament d'un partit en què guanyen pes dirigents com Roger Torren, Chakir el Homrani, Sergi Sabrià, Isaac Peraire, Gabriel Rufián o Juli Fernández

Una reunió recent de la permanent nacional d'ERC | ACN

Quan Oriol Junqueras i Marta Rovira van agafar el lideratge d'ERC el 2011, van confeccionar una cúpula en què bàsicament van encaixar representants d'algunes de les famílies que s'havien ensenyat els ganivets pocs anys abans. Amb el pas del temps, però, aquells antics sectors han anat desapareixent del tot i el trencaclosques ha derivat en un dels partits més cohesionats del país i probablement l'Esquerra més pacificada de la història.

En paral·lel, noves cares provinents sobretot del món local han anat guanyant protagonisme progressivament, per bé que el fort lideratge exercit per Junqueras i Rovira eclipsava la nova fornada de dirigents del partit. Tot i això, el salt al Govern fa un any del president de la formació i d'altres pesos pesats amb poder i ascendència en diferents àmbits -com Lluís Salvadó, Pere Aragonès, Josep Maria Jové, Oriol Amorós, Cesc Iglésies, Josep Ginesta, Jordi Solé...- ha obligat els republicans a buscar i promocionar nous lideratges, que van agafant cada cop més pes, tant al Parlament com a l'estructura orgànica o a Madrid. Fins i tot, a nivell local, alguns alcaldes i regidors sorgits arran de les últimes eleccions municipals estan guanyant ascendència interna.

La secretària general d'ERC, Marta Rovira. Foto: Adrià Costa

Sigui com sigui, el salt de Junqueras a la vicepresidència de la Generalitat i conselleria d'Economia i Hisenda han provocat que Marta Rovira s'hagi convertit en la veritable matriarca d'ERC. Ha passat de mà esquerra del líder de la formació a veritable capitana dels republicans, ja que ara coordina la tasca orgànica del partit, la feina institucional -especialment al Parlament, on és portaveu parlamentària de Junts pel Sí-, les relacions amb altres formacions i les negociacions relatives al referèndum i el procés sobiranista en general.

Junqueras va anar a buscar fa sis anys qui havia estat la seva número dos a les eleccions europees del 2009, de la seva plena confiança, per fer tàndem al capdavant del partit i ara li ha entregat el volant quasi en exclusiva. Per sota seu, però, ha confeccionat un equip amb noves cares, la majoria de les quals masculines. Una dona, per tant, que haurà de comandar molts homes.

Les noves cares al Parlament:

El portaveu adjunt de Junts pel Sí, Roger Torrent. Foto: ACN

Roger Torrent: Aquest alcalde de Sarrià de Ter (Gironès) és de les cares més visibles d'ERC al Parlament, ja que, com a portaveu adjunt de Junts pel Sí, és l'encarregat de realitzar sovint les comunicacions públiques de la coalició, com les clàssiques rodes de premsa dels dimarts a la tarda. Malgrat tot, a nivell intern, també té un pes molt rellevant, ja que és un dels negociadors de l'aplicació del full de ruta sobiranista amb el PDECat, així com també hi té a dir en l'àmbit pressupostari i econòmic, per bé que, en aquest camp, el pes de les converses les porta el departament de Junqueras.

El diputat d'ERC Chakir el Homrani. Foto: ERC

Chakir el Homrani: Abans de fer el pas a la política institucional, El Homrani va bregar-se a la branca jove d'UGT, Avalot, de la qual va ser portaveu nacional entre 2007 i 2011, fent virar l'organització juvenil fins a posicions sobiranistes. El maig de 2015 va ser escollit regidor d'ERC a Granollers -ciutat on viu- i pocs mesos després va entrar a formar part de la candidatura de Junts pel Sí, del comitè de direcció de la qual ara en forma part. Gestiona qüestions vinculades a la funció pública i al treball -no és estrany veure'l acompanyat de sindicalistes al Parlament-, així com és un dels negociadors d'una estructura d'estat clau com ho és l'Agència Catalana de Protecció Social.

Altres noms que guanyen força a ERC al Parlament són el d'**Alba Vergés**, qui ja era diputada la legislatura passada i s'ha fet forta en les qüestions sanitàries -és presidenta de la comissió de Salut-, o el de **Gerard Gómez del Moral**, qui va ser portaveu de les JERC des de 2011 a 2016 i representa una de les veus més d'esquerra de la formació i, evidentment, de Junts pel Sí, accent social que es fa sentir en les reunions de la coalició.

Les noves cares a l'estructura del partit:

Sergi Sabrià, en roda de premsa. Foto: ACN

Sergi Sabrià: Militant des del 2007, va centrar-se primer en la política local a Palafrugell (Baix Empordà), municipi del qual va ser alcalde entre 2009 i 2011, fins que aquell any Junqueras el va cridar a files com a president del consell nacional d'ERC. Quatre anys més tard, va ser escollit portaveu del partit i vicesecretari general d'imatge i comunicació. És l'encarregat de donar la cara cada dilluns al matí, després de la reunió de la direcció republicana, així com un dels responsables de coordinar l'estratègia i el discurs de la formació -ha estat el cap de campanya de les últimes eleccions-.

L'alcalde de Prats del Lluçanès, Isaac Peraire. Foto: Aida Morales.

Isaac Peraire: L'alcalde de Prats de Lluçanès des del 2015 porta quasi tota la vida fent política a ERC. Primer a les JERC, on va assumir responsabilitats a tots els nivells, i després a l'executiva nacional del partit, des del 2013, amb diferents càrrecs. Primer com a secretari d'Estratègia i Anàlisi Electoral, un any més tard com a secretari d'Organització i, des del 2015, com a vicesecretari general de Coordinació Interna, Territori i Organització. A banda de trencar-se la cara per aconseguir que el Lluçanès esdevingui finalment una comarca, té com a encàrrec fer créixer el partit en militants, generar entorn i coordinar la feina institucional.

Les noves cares a Madrid:

Gabriel Rufián, en una intervenció al Congrés. Foto: ACN

Gabriel Rufián: En un primer moment, qui era un exitós tuitaire i dirigent de Súmate, va ser fitxat com a cap de llista a les eleccions espanyoles del 2015 per seduir un sector creixent de castellanoparlants que dubten entorn la independència. Tot i això, Rufián ha anat madurant i, a més dels seu castellà i les mordaces piulades, s'ha erigit com una de les veus més d'esquerra del Congrés, flagell de PP, PSOE i C's, una de les cares més carismàtiques d'ERC i -ara sí- un diputat que connecta amb sectors no sempre atrets d'entrada pel sobiranisme. El tàndem amb Joan Tardà, a més, funciona i fa que es reforcin mútuament.

Així mateix, els republicans volen donar protagonisme a altres diputats que representen la transversalitat que Junqueras aspira a escenificar. Són, per exemple, **Ana Surra** -d'origen uruguaià, va ser també refugiada, motiu pel qual és una de les veus més crítiques amb la política d'immigració del govern espanyol- o **Joan Capdevila** -home d'ordre, veterinari, va ser un dels primers independentistes que van estripar el carnet d'Unió, ja fa vuit anys, descontent amb la línia de Josep Antoni Duran i Lleida-.

Mirella Cortès a la seu d'ERC a Manresa. Foto: Pere Fontanals

Mirella Cortès: Després que les declaracions explosives de Santi Vidal fessin saltar qui havia de ser la cara més carismàtica d'ERC al Senat, els republicans van escollir Mirella Cortès com a portaveu a la cambra alta. Qui va ser alcaldessa de Sallent (Bages) ja es va estrenar en una pregunta a Mariano Rajoy (<http://www.naciodigital.cat/noticia/125863/rajoy/lamenta/generalitat/esta/mans/grups/extremistes/radicals/antisistema>) sobre l'"operació Catalunya" i mirarà d'esgarrapar protagonisme des d'un espai força ignorat per l'independentisme, junt a altres veus en ascens com el seu portaveu adjunt, el gironí **Joaquim Ayats**, o amb el santcugatenc **Bernat Picornell**, el senador més jove de la cambra.

Les noves cares al món local:

L'alcalde de Sabadell, Juli Fernández, junt a Oriol Junqueras. Foto: ACN

Juli Fernández: El 2011, com a cap de llista, va quedar fora de l'Ajuntament de Sabadell, però quatre anys més tard es va erigir com la tercera força més votada i va aconseguir pactar un acord de govern amb la Crida per Sabadell -que inclou la CUP- que el feia alcalde la primera meitat del mandat. Els republicans en destaquen sovint la seva gestió en qüestions com la lluita contra la pobresa energètica, sancionant les empreses subministradores que tallaven la llum sense avisar els serveis socials i, de fet, el partit aspira a que la resta de consistoris emulin la seva actuació

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/125847/erc/promour/tots/ajuntaments/sancionin/ctriques/tallin/llum>) . Així mateix, és molt actiu a l'hora d'incidir en els debats nacionals i socials a nivell català des del món local, junt a alcaldesses d'esquerreres com Ada Colau o Dolors Sabater.

Oriol Lladó, en primer pla, junt a la resta de l'equip de govern de Badalona, durant el judici per haver obert l'Ajuntament el 12 d'octubre. Foto: Isaac Meler

Oriol Lladó: Una altra veu metropolitana en auge a ERC és el primer tinent d'alcalde a l'Ajuntament de Badalona. Periodista de professió, va aconseguir que els republicans tornessin a entrar al ple amb tres regidors i era l'alcalde accidental quan el 12 d'octubre van decidir obrir les portes del consistori, malgrat el requeriment judicial perquè no ho fessin. El dia a dia gestiona les àrees de mobilitat, urbanisme o patrimoni.